

Vstup zakázán

za neviditelnou zdí
ze zřetnutí a trpení
uzamčení sami v sobě
v tichu, co by v hrobě

ve falešném bezpečí
kde svět na nás nejeví
zle mi je z proudu slov
na duši můj raději kov

sevření v kazajce pocitu
netoužím po vašem soucitu
stovky zubů co hrany brousí
jak jed zůstává když kdě trouhá

v křeči strachu z okolí
cela co už ani nebolí
okovaně krutou panikou
drcení vlastní psychikou

vůde jen tma, co nemá dno,
prázdné, ticho, hnus, chladno,
sám se sebou nelze dělat
a v sobě sám duši nechat hnout

www.psanci.cz